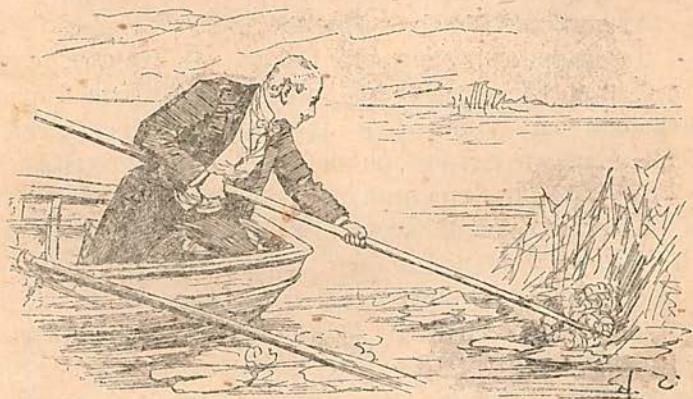

Когато стигнах до лодките, Слави пожела да се разходи по реката. Другарът му се отказал и се върна при гостите, а Слави влезе във една лодка и бързо бързо съ спусня по реката. Той беше до скоро занять съ уроци въ училището и сега имаше ваканция, за това той весело караше лодката и пяше.

Изведенжъ той забържи два предмета да се люлѣятъ върху водата. Човекъ би помислилъ, че това сѫ двѣ розови китки. Той се опита да истегли тѣзи двѣ китки, но въ сѫното време той чу глухъ викъ. Сърдцето му затупи силно: стори му се да позна, че тѣзи двѣ китки бѣха шапки на двѣте му сестричета, та че и гласътъ като да му бѣ познатъ. Той позна всичко. Той видѣ на нѣколко крачки отъ него и празната лодка. . . .

— Ахъ, Анке, Радке! Какво сте направили! Ахъ, тѣ сѫ изгубени, тѣ сѫ изгубени! — викаше Слави и грабваше бързо съ лопатите да ги търси изъ водата. Той гледаше на около и викаше, той си приказваше и плачеше . . .

На едно място той съгледа дръхата на сестричето си. Слави съ голъми усилия достигна до тѣхъ. Оглаби-